

AZ ANYAKÖNYBEN OLVASTUK

Ács: megkeresztelték: Mészáros Anitát, Poncsák Benettet, eltemették: Kiss Istvánt, Pauer Lászlónét, Szépvölgyi Jánosnét, Matics Editet, Szabó Szonját (Tatán), Kustán Zoltánnét, Gasztonyi Miklóst

Bana: Eltemették: Dömötör Kálmánt, Bodányi Bélánét

Kerételekin eltemették: özv. Kovács Zoltánnét

Császár: Keresztelő: Táló Blanka, Kovács Bence, Kovács Ádám, Lődi Sára, Kiss Péter,

Temetés: Akóts Józsefné, Zsebő László,

Nagyigmánd: Eltemették: Zeke Lajost, Vörös Istvánnét

Vérteskethely: Keresztelő: Paulovics Krisztián

ÚJRA REFORMÁTUS BÁL

Nagy szeretettel hívunk meg minden kedves érdeklődőt a Nagyigmándi Református Egyházközség által szervezett batyus bálra, korra és vallásra való tekintet nélkül.

Helye: Nagyigmándi Művelődési Ház

Ideje: 2016. január 28. Szombat 19.00 óra

A zenét a Party Pop Band biztosítja

Belépők: 2000 Ft/fő, Támogatói jegy: 2000 Ft/db

Jegyek és támogató jegyek kaphatók a Lelkészhivatalban,

Sziji Ferencnél és a Horváth ABC-ben.

AZ ÚR ISTENTŐL MEGÁLDOTT KARÁCSONYT ÉS BOLDOG, ÚJ ESZTENDŐT KÍVÁNUNK A HÉT HATÁR VALAMENNYI OLVASÓJÁNAK !

Ha valamit kérhetnék...

Ha valamit kérhetnék,
Az csak egy dolog lenne:
Legyen mindig, mindenhol
Nyugalom és béke.
Minden szív legyen:
Nyugodt és boldog,
Telve szeretettel,
Amiről álmódott.
Ne legyen bennük
Irigység és harag,
Békében éljenek,
Akár a madarak.
Szóljon mindig szívükben
Szeretet és ének,
Örüljenek minden
Kis apróságnak, szépnek.
Fedezzék fel, hogy
Csodaszép a világ,
Nyíljon ki szívükben
A sok kicsi virág.
Ha valamit kérhetnék,
Én ezt kérném.
Remélem sikerül,
Mert nagyon szeretném.

(Farkas Péterné Kati,
Bársonyos-Pervátpuszta)

Református hitéleti lap

XX. évfolyam 12. szám

2016. december

25 ÉVE... ELJÖTT ÚJRA...

ISTENNEK, HAZÁNAK, TUDOMÁNYNAK

25 éve indult újra a Pápai Református Kollégium Gimnáziuma.

25 éve kezdődött meg a tanítás a régi— új épületben.

köszöntőjében kifejezte elismerését minden itt szolgáló tanárnak valamint itt tanult és itt tanuló diáknak, hogy munkájukkal és tanulásukkal Isten ügyét szolgálva öregbítik a Pápai Kollégium hírnevét.

Gránásiné Bácsi Tünde köszönetét fejezte ki kollégáinak áldozatos és odaadó munkájukért.

Erre az eseményre emlékeztek Pápan 2016. december 4-én a délelőtti istentisztelet keretében.

Isten Igéjét Steibach József hirdette, melyben megemlékezett a 25 éve előtti újrakezdés munkásairól.

Az istentiszteleten a Pápai Református Teológiai Akadémia és a Gimnázium összevont kórusa csodálatos énekléssel szolgált, a kórust Veressné Petrőcz Mária vezényelte.

A Dunántúli Református Egyházkerület Főgondnoka, dr. Huszár Pál főgondnok

Mindezek után Köntös László az egyházkerület főjegyzője bemutatta az TUKÖRCSEREPEK című kötetet, mely a gimnázium előző 25 évét mutatja be Mayerné Pátkai Tünde igazgató helyettes szerkesztésében.

Az eseményt szeretetvendégség zárta, ahol kötetlen beszélgetés mellett újra találkozhattak egykori tanárok, egykori segítők és a gimnázium mai tanítói, diákjai.

Imára kulcsolt kézzel álljuk körbe a betlehemi jászolt várva, hogy érkezsed beragyogja az egész világot. Gyertyát gyújtunk Neked drága Jézus, hogy ünnepelhessük eljöveteled. Ünnepelni a templomba megyünk, hogy a sokasággal Neked szebbnél szebb zsoltárokat énekelhessünk, Téged imádhassunk.

Ilyenkor minden szívbe a szeretet költözik, melegség járja át az otthonokat. Ragyog a fenyőfa a szoba sarkában, alatta szépen csomagolt sok-sok ajándék.

De aztán kialszanak a fények, jönnek a szürke hétköznapiak: a gondok a sok munka a csalódások a betegségek a gyerekek gondjai és még sorolhatnánk. S elfeledkezünk sokan Róla, aki életét adta a kereszten, s akihez csak akkor fordulunk imára kulcsolt kézzel, ha bajban vagyunk.

Drága Jézus bocsásd meg, hogy csak a Karácsony ünnepén magasztalunk Téged ennyire, de a hívó ember a szív mélyén szeret Téged. Bűnös lelkünknek bocsásd meg és mindig légy velünk, ne csak a szeretet ünnepén, hisz az ünnep fényét nem az emeli magasra mi van a csomagban, vagy a gazdagon feldíszített asztalon, hanem az, hogy a kis Jézus érkezése mit jelent Neked.

Hérics Józsefné
Nagyigmánd

Újságunkat – hirdetőinknek és alapítványunk támogatóinak köszönhetően – ingyenesen juttatjuk el olvasóinkhoz !

Hét Határ Református hitéleti lap. Megjelenik minden hónap első vasárnapján Ács, Ászár, Bana, Bábolna Bokod, Csép, Császár, Dad, Ete, Kisigmánd, Kisbér, Kömlőd, Környe, Környebánya, Nagyigmánd, Oroszlány, Réde, Vérteskethely, Szákszend, Tárkány reformátusai közt

Kiadó: "Közelebb Egymáshoz" Alapítvány 2941 Ács, Fő u. 71. Felelős kiadó: **Gerecsei Zsolt** elnök

Szerkesztőség: 2853 Kömlőd, Perczel u. 26. tel.: 06-34/578-503 fax.: 06-34/470-543 email.: hethatarlap@gmail.com

Felelős szerkesztő: **Bogáth István** Nyomtatás: MONTÁZS Press Kft. Oroszlány tel.: 20/454-35-41 Molnár Ferenc ügyvezető

Internet elérhetőség: www.hethatar.refdunantul.hu

ISSN 1417 - 7641

ADVENTI VASÁRNAPOK

Advent 1. vasárnapja
olvasandó: 2. Timóteus 4, 18

Bod Péter fogalmazta meg újra a középkori tanítást: a négy adventi vasárnap közül az első az idők teljességében, testben való megszületést állítja a középpontba. Jézus Krisztus, Isten Fia megszületett. A történeti elbeszéléseket ismerjük: Betlehem, Mária, József, pásztorok, bölcsek... A titkot János így fogalmazza meg: „Az ige testté lett.” Mit jelent az, hogy Jézus Krisztus testben eljött közénk? A gyerekeket mikor elengedjük az iskolába, azt mondjuk nekik: „légy jó, odafigyelj!” Amikor aztán anyuka-apuka nem lát, pillanatok alatt elfelejtődik a szó is, a viselkedés is. Ám ha a szülő ismét megjelenik, a legvásottabb gyerek is a jobbik arcát veszi elő. A jelenléte fegyelmez, „megjobbít”. Ezért jött közénk, jelent meg Isten testben. Hogy megjobbitson. 1, Mit is csinálók én? Rosszat tesztek: „minden gonosz cselekedet” –mondja az apostol. A mai emberre nem jellemző? Dehogyan nem! Pedig mennyei Atyánk naponta a jóra int, arra biztat. 2, Mit csinál Jézus? „Meggzabadít minden gonosz cselekedettől és megtart az ő mennyei országára.” Mégpedig úgy, hogy mellém áll, „megjelenik” az életben. Megáll mellettem, mint a bűnös nő, a vámszedő, a beteg, a megszállott, a gyászoló mellett –és jelenléte önmagában megjobbit, meggyógyít. 3, Mit tegyek cserébe, hálaiból? „Dicsőség Istennek” –hangzik a karácsonyban gyökeredző angyali szó, aminek bennem elkötelező erővé kell válnia: Isten dicsőségére élni.

Advent 2. vasárnapja
olvasandó: Zakariás 9,9

Bod Péter szerint a második adventi vasárnap Jézusnak a saját személyünkhöz való eljövételét jelenti. Vagyis Jézussal a megtérésünkhöz való találkozásunkról szól. Az az örömhír tehát, hogy Jézus Krisztus nemcsak általában a „világba” jött el, hanem eljött hozzám és értem. Az én otthonomba, szívembe, és az én személyes életemet akarja megváltoztatni: üdvözíteni. Néhány éve a miniszterelnök járt egy faluban, és megkérdeztek valakit, eljön-e a fogadására? Így válaszolt: Minek mennék! Ő

se jön el énhozzám! Egy mai mondat arról, mennyire mást jelent, hogy „eljön” úgy általában, vagy „eljön” –hozzám. János evangélista írja: amikor eljött a világba, sokan nem fogadták be. De akik befogadták –akik személyesen találkoztak vele, azokkal csodálatos dolog történt: Isten gyermekeivé lettek. Figyelj hát a szóra: „jön a te királyod”. Ne te akarj eljutni valahová: ő jön Fordulj felé! Ez a megtérés! Teljes irányváltás. Jön. Azt jelenti: egyre közelebb van/lehet hozzád. Keresztelő János azzal készíti az útját: nem egyre többet kapni (ruha, eledel, hatalom), hanem egyre többet adni. Ez a teljes irányváltás. „Örülj nagyon!”

Advent 3. vasárnapja
olvasandó: Lukács 2, 25-30

Bod Péter szerint a harmadik adventi vasárnap Jézusnak azt az eljövételét idézi fel, amikor eljön értünk a halálunk óráján. Az egyházi év beosztása szerint ez a vasárnap-érdekes!- az örvendezés vasárnapja is. Ezért rózsaszín a harmadik adventi gyertya a böjtöt, bűnbánatot jelölő három lila mellett. Ha másért nem, azért, mert a bűnbánat mély felismerésében ott rejlik advent örömteli üzenete: Jön az Emberfia, hogy az ördög munkáit lerontsa. De mi az örömteli abban, hogy ezen a vasárnapon mégis a halálban való találkozásról beszélünk? Hát éppen az, hogy ha-

lálunkkor Jézus Krisztus ott lesz! A „halál árnyékában lakók” számára ez az öröm fényugara. Tényleg így van? Tényleg várhatom örömmel Jézust a halálom óráján? 1, Igen, ha a Szentlélek jelentette ki neked, mint Simeonnak! Összel többször láttam olyan szerkezetet, amely a lehullott lombot félrefújja. A Szentlélek kijelentése így fújj félre az életünkre rakódott avarréteget, a halált, kishitúséget, bizonytalanságot. 2, Simeon így nemcsak a halált várta, hanem Krisztust: „amíg meg nem látja az Úrnak Krisztusát”-nem hal meg. És először, mindenek felett Őt várta! Vele nézett már a halál felé. 3, „Mostan... békességgel” A halál így sem könnyű. De aki előtte találkozott Krisztusával- annak békessége van.

Advent 4. vasárnapja
olvasandó: Máté 24, 42-51

Bod Péter szerint a negyedik adventi vasárnap Jézus utolsó eljövételére, visszajövetelére irányítja figyelmünket. Ez az az igazi adventi idő, amit tényleg „élesben” élünk meg. Nem emlékezünk Jézus korábbi eljövételére, hanem feszülten várjuk, hogy „meglátják az Embernek Fiát eljönni az ég felhőiben nagy hatalommal és dicsőséggel.” (Mt. 24,30) Néhányaknak ez a félelemét jelenti: ítélet, világ vége, pusztulás. Nekünk viszont öröm. Először is azért, mert Jézussal találkozunk, mint jó „ismerőssel”, akivel a Lélek és az Ige által annyit voltunk közösségben eddig is. Akivel annyit beszélgettünk imádságainkban. Akiről tudjuk: értünk adta magát, elvette bűneinket. Tehát azt várjuk, aki nagyon szeret, és akit nagyon szeretünk! És még az is öregbíti örömünket, hogy akkor mindenki meglátja őt: nemcsak a hívek, akiket épp Jézus, Isten „láthatatlansága” miatt gúnyoltak ki oly sokszor. De ez nem káröröm! A beteljesedés öröme! Ott áll előtte mindenki: aki hisz, és aki nem. Aki hű szolga, és aki nem az. Ez arra tanít itt és most, hogy van Gazdánk, akinek szolgálunk. Aki megbízik bennünk és megbíz minket. A kérdés az: hűségesen járunk-e ebben míg visszajön? Mert visszajön. Ez biztos. Ezt ne felejtjük el, éberek legyünk („vigyázzatok”)!

Gerecsei Zsolt

LEHETNÉNK EGYÜTT

Formabontó flashmobot és érzékenyítő programot tartott a református diakónia december másodikán, a fogyatékkal élők világnapjának előestéjén a budapesti Vörösmarty téren.

Pénteken délután a Vörösmarty téri karácsonyi vásárban megfordulók a református diakóniai intézményekben készített apró karácsonyi ajándékokkal gazdagodhattak. Zalaegerszegtől Tiszafüreden, Cegléden, Sajósenyén és Baján át Órbottányig az ország számos pontjáról érkező gondozottak nemcsak ajándékokat osztogattak, hanem egy flashmob keretében mutatták meg,

mire képesek. A Lehetnénk együtt mottójú rendezvényen háromszázan mozduáltak együtt a Vad Fruttik zenekar Lehetek én is című dalára.

„Valóban, a fogyatékkal élők nem mindenre képesek egyedül, segítségre szorulnak, de rengeteg olyan attitűdjük van, amikről pedig a többségi társadalom feledkezett meg. Ilyen a szeretet, az őszinteség, a mindenféle manírtól mentes élet. Böven van mit tanulnunk tőlük” – véli Csumán-Lechner Alexandra, a Filadelfia Ház-Fogyatékosokat Segítő Református Központ vezetője. „Nemcsak egy évben egyszer lehetnénk együtt velük, hanem az év minden napján, az orvosi rendelőkben, utazáskor, moziban, színházban, a társadalmi élet összes színterén” – fogalmaz.

„Óriási lelkesedéssel készültek, az intézményekben hetek óta gyakorolták a koreográfiát, melyet a kerekesszékesek is tudnak követni. Sötétedés után egy látványos meglepetéssel is készülünk, ugyanis mindenkinél van egy világító rúd is, melyet szintén használunk majd” – avat be a kulisszatitkokba a Filadelfia Ház vezetője. Kiemeli, hogy a résztvevők rendkívül örülnek az alkalomnak, egymásnak és annak, hogy kaphatnak egy kis figyelmet, mindamellett, hogy most ők adhatnak: teát, ajándékot oszthatnak. „Felemelő érzés, hogy végre nem ők kapnak, hanem ők adnak.”

A Barnabás Támogató Szolgálat egy kiadvánnyal is készült a megmozdulásra, mely abban segít, mi a helyes, elvárt viselkedés egy sérült emberrel szemben (mit illik, mit nem), egyfajta etikettként használhatjuk azt. „Nagyon fontos, hogy itt megjelenhetünk, hogy találkozhatnak épek és fogyatékkal élők, együtt lehetünk” – fogalmazza meg az esemény egyik célkitűzését Kerti Andrea munkatárs. „Jelenleg is vegyesek a tapasztalatok. Sokan elég bizalmatlanok, nem nagyon tudnak mit kezdeni velünk. De nem baj. Éppen ez a lényeg: ha minden évben kijövünk és megjelenünk, igenis tudomást kell rólunk venni, és eljön az az idő is, amikor mindenki boldogan fogadja el tőlünk az ajándékot” – nyomatékosítja a rendezvény üzenetét Alexandra.

A gondozottak mellett a szülők, hoz-

zátartozók is csatlakoztak a megmozduláshoz, együtt sétáltak a gyermekekkel a vásári forgatagban. Mindez azt bizonyítja, hogy a szülők elkötelezettek, nagyobb társadalmi elfogadásra vágnak, arra, hogy ne lehajtott fejjel, szegyenkezve kelljen szeretteikkel közlekedni, ahogyan az elmúlt évtizedekben. A flashmobot követően a látássérültekből álló hattagú Landíni együttes csapata dicsőítő, karácsonyi énekekkel örvendeztette meg az egybegyűlteket. Náray Erika színművész közös éneklésre invitálta jelenlévőket, nagy örömet, felhőtlen perceket szerezve ezzel a jelenlévőknek.

A Lehetnénk együtt arról is szól, hogy a református diakónia és az ellátottak felvannak készülve arra az új szociálpolitikai tendenciára, hogy ki kell végre hozni az intézményekből a fiatalokat és biztosítani kell az integrálódásukat és esélyegyenlőségüket. Hiszen, ahogy a megmozdulás is mutatja: ők is tudják, hogy mi az a flashmob, a rap, a modern zene, tudnak számítógépet kezelni, és minden olyan modern technikai dolgot, amit ma egy átlagos fiatal használ. A református diakónia jövőbeni tervei között szerepel a támogatott lakhatás megvalósítása, ugyanis Budapesten, Pest megyében jelenleg még nem működik ilyen szolgálat a református diakónia égisze alatt, ugyanakkor hisznek abban, hogy az önálló életvitel biztosítása mindenkit megillet.

www.reformatus.hu

IN MEMORIAM.. "AZ AJÁNDÉKOZÁS ÉS EFOGADÁS VISZONYÁBAN.."

A napokban kaptam a hírt, hogy rövid betegség után otthonában elhunyt John Ll. Humphreys, az angliai Egyesült Református Egyház (United Reformed Church) egyik vezetője. Az első gondolatom az volt, hogy írnom kell róla egy megemlékezést. Aztán elvettem, mondván úgysem ismeri senki a Héthátár területén, meg egy rendes nekrológhoz nekem sincsenek meg az adataim. S aztán mégis írni kezdtem, mert egy olyan személyiség volt, akiről ismeretlenül is jó tudni, és megemlékezni.

Én 1993-ban ismertem meg Johnt. Akkor a Walesi Egyházkerület moderátora volt (a moderátor szervezeti és pasztorális feladatai alapján a magyar püspöki tisztség megfelelője). Egy diáktársammal együtt nyelvtanulási céllal a brit egyházba szerettem volna

menni egy évre, s ebben jött ő a segítségünkre. Egy évet tölthettem Cardiffban, s ez alatt több alkalommal találkozhattunk. Az egyik legemlékezetesebb volt, amikor már több hónapos walesi tartózkodás után, kiéhezve mindenre, ami magyar, meghívott bennünket vacsorázni. Paprikás csirke volt, hozzá Egri bikavér – s nekünk akkor ez maga volt a mennyország.

John 1986 és 1989 között négy évet a Magyarországi Református Egyházban dolgozott, többek között a Budapesti Teológiai Akadémián, de mellette gyülekezeti szolgálatot is végzett. Ragyogóan beszélt magyarul, értette a magyar kultúrát és gondolkozást, és szerette

Magyarországot. Visszatérve Wales-be 1989-től 2001-ig töltötte be a moderátori tisztelet, s ez alatt az idő alatt kiépített egy walesi-magyar testvérkapcsolatot, melynek során sok walesi fiatal jött Magyarországra, és sok magyar Wales-be.

„A jóság, megértés és jóindulat embere” – nyilatkozta róla a napokban John Proctor, az Egyesült Református Egyház főtitkára. Ragyogó humorával, ugyanakkor mély empátikus képességével mindig felüdített a rá bízottakat. Abban az időben sokszor kevertem hungaricizmusokat az angol beszédembe, így sokszor fogalmaztam úgy, hogy „egy dolgot nem értek”, „van egy gondom”, stb. Ő ilyenkor mindig elmosolyodott, és azt mondta: „boldog ember vagy, hogy csak egy van”.

Utoljára Skóciában, St. Adrewsban, a 2001-i zsinaton találkoztam vele. Akkor egyesült a Skót Kongregacionista Egyház az Egyesült Református Egyházzal, ő pedig elvállalta, hogy e történelmi lépésben moderátorként fogja segíteni a skót egyházkerületet. Amikor megkérdeztem, hogy miért költözik Walesből Skóciába, mosolyogva azt mondta, elege van már a szárazságból és sok napsütésből (Wales magyar szemmel mérhetetlenül zeles és csapadékos). Ebből a tisztségéből ez év júniusba ment nyugdíjba. Ez idáig ő az egyetlen, aki két egyházmegye moderátorként is dolgozott az Egyesült Református Egyházban.

Egyik legkedvesebb története a Magyarországon töltött időről az volt, amikor Bács-Kiskun megyéből hazafelé vonatozva hófúvás miatt megállásra kényszerültek. Az 1987-es magyar valóságban, az addig viszonylag csendes szerelvény hirtelen megelevenedett, előkerültek sült húsok, kolbászok és hurkák, pálinka és bor, s több órás várakozás minden elképzelést felülmúló spontán házibulivá alakult.

Vannak az Istennek különleges célokra kiválasztott és elhívott szolgálói. Az én szememben John Ll. Humphreys ilyen volt. Egy tőlünk majd kétezer kilométerre élő szolgatárs, aki beszélt nyelvünket, ismerte gondolkozásunkat, szerette hazánkat. Az Úr Isten adjon vigasztalást az övéinek!

Sugár Tamás

"AZ AJÁNDÉKOZÁS ÉS EFOGADÁS VISZONYÁBAN.."

(Filippi 4,10-23) Gondoskodni a másiktól (10). Erős az olyan ember, hitben is erős, akinek már nem csupán saját magára van gondja, hanem egyre többet tud a másik emberre figyelni: elsősorban szeretteire, a rá bízottakra. Pál családja a filippi gyülekezet volt.

– Az apostol azonban ezzel a szeretettel soha nem élt vissza, hiszen tudott bővelkedni és szűkölködni is. Őneki a Jézus Krisztusban mindenre volt ereje (11-13). – Mégis, az ajándékozás és elfogadás viszonya minősít valójában egy kapcsolatot (14-18). Aki odáig keseredik, hogy mindenkitől visszavonul, és senkitől nem képes elfogadni semmit, ott nagy a baj. – Amit mi emberek adhatunk egymásnak, az valójában „jelképes” segítség, mert végül érdemben segíteni nem tudunk. Mindenkinek magának kell a terheit cipelni, hordozni, majd abba egyszer belehalni. De isteni erővel ruház fel az, ha vannak olyanok, akik ebben bátorítanak, részben támogatnak, rám mosolyognak. Az emberi bűn tömören megfogalmazva nem más, mint halálos durvaság, aminek van istentelen, vallásos és hívő köpönyege is. Mindegyik öl. Az irgalom gyógyít és segít belekapaszkodni az örök kegyelembe. Az Úr az egyedül, aki szükségünket betölti, az Ő mérhetetlen gazdagsága szerint (19-20).

Steinbach József
<http://igemelt.blog.hu>

INTÉZMÉNYRENDSZER A SEMMIBŐL

A szokásostól eltérő időpontban rendezte ünnepségét a Kömlödi Református Egyházközség. November 11-én 11 órára volt meghirdetve az a hálaadó alkalom amely során átadták rendeltetésének a Kerényi Béla Református Diakóniai Intézmények újabb felújított épületét.

Ez alkalmon ünnepelte működésének 10. évfordulóját az intézmény.

Nagy izgalommal várták a házigazdák a meghívottakat, hiszen e hétköznap délelőtti időpont nem kedvez a vendégségnek. Mégis az Úr Isten ismét bizonyította, ha Neki adnak hálát valamért, akkor a sokadalom megérkezik. Szinte teljesen megtelt a kömlödi reformátusok temploma. Sorra érkeztek a magyar kormány és egyházunk magas rangú tisztségviselői, hogy együtt ünne-

peljenek e kicsiny kömlödi gyülekezetel.

Az istentisztelet Máté László, esperes imádságával kezdődött.

A következőkben Steinbach József, református püspök igehirdetését hallgathatták a jelenlévők. Prédikációjában kiemelte milyen fontos a jótékonyosság, az adakozás, ezt alátámasztva bibliai gondolatok sorát tárta a gyülekezet elé. Az igehirdetés után Köntös László, főjegyző imádságával adott hálát a mai napért és az intézmény tíz éves áldásos tevékenységéért.

Szemeti Ferenc, a helyi gyülekezet lelkipásztora köszöntötte a meghívott állami és egyházi vezetőket, valamint a rendezvény valamennyi résztvevőjét.

Őt követően Balog Zoltán, az Emberi Erőforrás minisztere emelkedett szólásra. Ünnepi beszédében kitért arra a hatalmas munkára amelyet itt az elmúlt tíz évben a nyolc elnyert pályázat során

megvalósítottak. Biztosnak veszi, hogy a megítelt pályázati pénzek jó helyre kerültek és itt Kömlődön jól sáfárkodnak a megalkotott javakkal.

Példaértékűnek, követésre méltónak nevezte amit ez a kicsi gyülekezet a semmiből felépített és azóta is meglepő módon működött.

Bogáth István a község polgármestereként megköszönte a jelenlévőknek, hogy megtisztelték településüket, azzal, hogy eljöttek ünnepelni.

A gyülekezet gondnokaként folytatta felszólalását, melyben ismertette az elmúlt évek történéseit kiemelve azt, hogy a gondolat amely

itt megvalósult éppen 13 éve fogalmazódott meg egy értelmi fogyatékos szülővel történt beszélgetésben.

A teljesen lepusztult állapotban lévő egykori református iskola épületének visszaadásával kezdődött és sorolta a projekteket, az elnyert támogatásokat, a megvalósítás örömeit, buktatóit. Hálát adott azért, hogy mindezt megvalósíthatták és most egy kis megpihenéssel emlékezhettek az elmúlt tíz évre. A nyolc projekt összesen 340 millió forint támogatásból és a hozzá kapcsolódó önerőből valósult meg. A sikerek közt nemcsak az épületek megépítését említette, hanem azt az odaadó munkáját is amely a falak között végbe megy.

Ennek kiemelkedő elismeréseként be-

szélt arról, hogy az intézmény vezetője Auerné Böröczky Erzsébet az előző nap vehette át miniszter úr kezéből a PRO CARITATE díjat.

Czunyiné dr. Bertalan Judit országgyűlési képviselő, kormánybiztos köszöntötte az ünneplő gyülekezetet megemlítve azt nagyszerű munkát amit itt Kömlődön elvégeztek és a településen a mostani időkben végez-

nek.

Dr. Huszár Pál főgondnok köszöntötte szavaival emlékeztetett arra nehéz feladatra, amelyet az értelmi fogyatékkal élők gondozása jelent, ehhez a munkához kérte Isten áldását a gyülekezetre. Őt követően új dolgozónk, Harpauer Bianka ünnepélyesen letette a gondozóink számára kötelező esküt.

Az intézmény kulcsainak átvétele után Auerné Böröczky Erzsébet köszönő szavai következtek. Majd a gondozottak hálaadó éneke csalt könnycseppeket az arcokra.

Az ünnepség végén, az intézmény udvarán leleplezték a Magyar Diakoniszta emlékére állított emlékoszlopot, ezzel is jelezve, hogy az itt dolgozók az egykori diakoniszta áldozatos munkájuk örököseinek tartják magukat.

Ezt követően a nemzeti színű szalag átvágásával birtokba vették a újabb felújított épületet.

A rendezvényt a kötetlen beszélgetésre alkalmas szeretetvendégség zárta.

Bényiné Bogáth Éva

"CSAK VEZESS URAM VÉGIG ÉS FOGD KEZEM..."

2016. november 19-én került megrendezésre a Tatai Egyházmegye hitanversenye. Ebben az évben a rédei református gyülekezet volt az alkalom házigazdája, akik már hónapokkal ezelőtt elkezdtek készülni erre a jelentős eseményre. A helyi Móra Ferenc Általános iskola adott otthont a megméretetésnek, amire 16 gyülekezet 250 hittanosa jelentkezett (összesen 70 csapat).

A verseny a regisztrációval, közös énekléssel valamint igei gondolatokkal és rövid eligazítással kezdődött a református templomban. *Sugár Tamás nagyigmándi lelkipásztor* kezdő áhítatában a verseny vezérmondata alapján elmondta, hogy nagy szükségünk van az életünkben olyan eszközökre, amik megmutatják a helyes irányt az Istenhez vezető utat. „*Ahogy még a legjobban tájékozódó ember is el tud tévedni térkép, iránytű és GPS nélkül, úgy a Krisztushoz tartozó ember számára is nélkülözhetetlen forrás a Biblia, mint térkép, a tiszta szív, mint iránytű és a Mennyek országa, mint utunk célja, a végállomás.*”

Az áhítatot a „Megyei Kezek” fantázianévre keresztelt zenekar színesítette énekekkel és hangszerkísérettel, mely főként rédei fiatalokból és az egyházmegye lelkipásztoraiból állt. A zenekar énekesei pedig a versenyre érkező gyerekek és felnőttek voltak.

Ezek után a verseny következett. Mind az általános iskola alsós, mind pedig a felső tagozatos hittanosok feladatai alapvetően két nagyobb részből álltak: egy 30 kérdéses Kvízből és 5-6 játékos, kreatív és ügyességi állomásból. A négy korcsoport minden feladata az előre megadott bibliai szakaszok, énekeskönyvi énekek valamint a 7-8. osztálynál a KT hitvallásismeret anyaga alapján lett összeállítva. Az állomások vezetői az egyházmegye lelkészei, hitoktatói és gyülekezeti gyermekmunkásai közül kerültek ki. Nagyon jó volt látni azt, hogy mennyire lelkesen, szolgálatkészen, örömmel vesznek részt még a felnőtt segítők is az eseményen.

A verseny 1 óra körül ért véget, amikor minden csapat leadta a menetlevelét. Ezután mindenki elfogyasztotta a jól megérdemelt és finom ebédet, melyet színes programok követtek: kézműves foglalkozások, táncbázis, lufihajtogatás, sport stb. A záró alkalom és az eredményhirdetés ismételt a templomban

zajlott. A korábbi évekhez hasonlóan arany, ezüst és bronz minősítést kaptak a csapatok és senki nem ment haza „üres kézzel”. *Máté László, a Tatai Egyházmegye Esperese* hálásan megköszönte a rédei gyülekezetnek és a verseny szervezőinek: *Barta Lívía, Gerecsei Judit, Horváth Mariann és Bátki Dávid lelkipásztoroknak* a sok fáradozást és energiát, amit a verseny előkészítése és lebonyolítása során végeztek.

Hálásak vagyunk azért, hogy az egyházmegye hittanosai egy jó han-

gulatú, barátságos és eredményes versenyen vehettek részt, ahol bízunk benne, hogy a közösségi élményen és a feladatokon keresztül Istenhez és egymáshoz is közelebb kerülhettek! Reménység szerint ez nem pusztán egy jó élmény volt számukra, hanem annál több: a Krisztushoz vezető út egyik állomása.

a verseny szervezői nevében:
Horváth Mariann

NAGYIGMÁNDI ADVENT

December 3-án izgatottan gyülekeztek gyermekeink a Református Kisiskolában. Adventi és karácsonyi ajándék és díszkészítés alkalma volt délután. Helyi tanítónők és gyülekezeti tagok vezetésével kerülhettek ki szebbnél szebb dolgok hittanosaink keze alól. Ezek egy részét hazavitték otthonaik díszítésére, másik része pedig maradt, hogy ezzel támogassák a karácsonyi vásárunkat. Köszönjük Bedecsne Dián Annamária, Kozáriné Jámber Aranka, Körmendi Beáta és Pékné Kocsis Katalin segítségét a szervezésben és lebonyolításban.

December 4-én tartottuk a már hagyományá vált adventi hangversenyünket. Az előző évekhez hasonlóan versekkel, prózával, énekekkel és zenével szolgáltak az alkalmon gyülekezetünk fiatalabb és idősebb tagjai. Megható volt látni gyermekeink és fiataljaink

szolgálatát, s épp úgy örülni felnőtt testvéreink énekeinek. Ez évben a Pápai Református Gimnázium művészeti tagozatának végzős diákjai is műsorral kedveskedtek nekünk.

A hangversenyt követően megtartottuk az adventi vásárunkat a református iskolában. Ez az alkalom is jól sikerült, lehetőséget adva az adventi és karácsonyi dísz tárgyak és ajándékok vásárlására.

A hangverseny perselypénze hittanos gyermekeink programjainak támogatását fogja szolgálni, míg a vásár bevétele a gyülekezeti élet alkalmait és a kisiskola felújításának alapját erősíti. Az előbbi 40.000Ft, az utóbbi 169.000Ft volt. Szeretnénk köszönetet mondani ez úton is mindazoknak, akik bármilyen formában segítettek és támogatták a rendezvények megtartását, lebonyolítását.

BETELT AZ IDŐ

2016. november 14 – 18-ig tartó evangelizációs héten KÓSA GERGELY evangélikus lelkipásztor hozta el az ászári gyülekezetbe Isten Igéjét. Márk evangéliuma 1,14-15 igeszakaszával kezdődött az evangelizációs sorozat: „*Betelt az idő, és elközelített már az Isten országa: térjete meg, és higgyetek az evangéliumban.*” Az igehirdetések összefoglaló címe: Találkozások.

Találkozás az igével: 2000 éve is, ma is igaz, hogy nincs több idő arra, hogy bűnben éljünk. Itt az idő, hogy Isten országa töltse be szívünket! Ha nincs a szívünkben a vágy Jézust dicsőíteni, nem ér semmit az igehallgatás, nem

ja, mikor telik be az idő!

Az igehirdető 3 különböző emberen keresztül hozta elének a Jézussal való találkozást.

Nikodémus, a zsidók egyik vezető embere éjjel megy találkozni Jézussal. Csak kerete volt az életének, békessége nem. Zsidó vallásos ismeretével szólítja meg Jézust, aki nem hatódik meg ettől, hogy elismerő szavakat mond róla, hiszen ha újjá lenne születve, nem kereste volna meg Őt! „*Bizony, bizony, mondom néked: ha valaki nem születik újjonnan, nem láthatja meg az Isten országát.*” (Ján 3,3). Jézus elindítja Nikodémust az úton, amelyen megtalálja az új életet és békességet.

értjük meg! A fontos dolgok időt állók, ilyen az ige is, érdemes figyelni rá, foglalkozni vele. A hitet ajándékba kapjuk, a megtérést Jézus munkálja ki bennünk.

MEGTÉRÉS – elfordulás az Isten nélküli élettől és Jézushoz történő odaforulás, aki azt várja, hogy engedjük uralni az életünket.

HIT – az a bizalom, hogy újra és újra kapcsolatot létesíthetünk Jézussal.

ÚJJÁSZÜLETÉS – Isten cselekszi meg bennem: ahogy befogadom Jézust a szívembe, szellemi síkon megszületik bennem, az Ő áldott teremtménye leszek. Máté ev. 6,32-33-ból kapjuk a biztatást: „*... a ti mennyei Atyátok pedig tudja, hogy szükségetek van minderre. De keressétek először az Ő országát és igazságát, és ezek is mind ráadásul megadnak nektek.*”

EVANGÉLIUM – örömforrás
Miért van távol az igazi öröm? Ha csak külső formái vannak a vallásnak, abban nincs sok öröm. A szeretet együtt jár az örömmel.

Jézus azokat keresi, akiknek változásra van szükségük az életükben. Jézus lát-

ót a lelki vízig. Az asszonyban vágy ébred, megnyílik a szíve Jézus felé. Nem fél, vállalja önmagát, befut a városba, hogy beszéljen Jézusról.

A gadarai megszállottat is meggyógyítja Jézus, de akik látták ezt a gyógyítást, azt mondták Jézusnak, hogy menjen el a vidékükről! Jézus helyreállította a megszállott lelkét. Ő azért jött, hogy az ördög munkáit lerontsa. Az ördög célja az, hogy felhasználva az embert, mondhasa: „Isten, rossz munkát végeztél!”

Az esték során 3 bizonyágtételt is hallhattunk, melyek azt igazolták, hogy aki Jézus Krisztust keresi, átadja az életét, azt Ő megsegíti és beköltözik a szívébe, nem hagyja többé egyedül!

Jézus keresi a helyszínt, ahol tud szólni hozzánk. (pl: igehirdetés, bibliaóra, evangelizáció) Jézus mindenkit hív a találkozásra, döntésre. A döntést Isten készíti el. Isten igéje teremtő szó, újjá akarja teremteni életünket. Látunk kell a gátat, ami akadályoz abban, hogy közeledjünk Istenhez. Ezt a gátat legyőzhetjük Urunk segítségével. Jézus döntött a kereszten mellettünk. Ha nem a keresztet választja, már elvesztünk volna.

A lelkipásztor befejező mondatai: „Jézus döntött mellettünk a golgotai kereszten, mi döntünk-e mellette? Átadjuk-e az életünket? Add át magad Jézus Krisztus sodró jelenlétének!”

Somogyi Lajosné, Ászár

Elkészült a Pápai Református Gimnázium Jókai utcai homlokzata

